

عنوان مقاله:

رویکرد آینده پژوهی در سیاست گذاری نظام آموزشی در دوران پسا کرونا

محل انتشار:

همایش ملی مطالعات برنامه درسی در هزاره سوم (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سمیه دیناری - دانشجوی دکترای مدیریت آموزشی، گروه علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان، کرمان، ایران.

ویدا اندیشمند - استادیار، گروه علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان، کرمان، ایران.

خلاصه مقاله:

نظام آموزشی از مهمترین ارکان یک جامعه است و سیاست گذاری آموزشی نیز از مهمترین فرآیندهای بنیادی در سیاست گذاری دولت است. نظام آموزشی همانند سازمان های دیگر همواره با چالش های مختلفی در طول زمان روبه رو می شود که باید با ابزارها و رویکردها و سیاست گذاری های مناسب بتواند از آنان گذر کند. سیاست گذاری مطلوب و کارا سیاستگذاری منوط بر واقعیات و شرایط حاکم بر جامعه است. اما وجود عدم اطمینان در آینده و رخ دادن پیشامد های غیر قابل پیشبینی، پیش روی نظام آموزشی است که یکی از این پیشامد ها همه گیری ویروس کرونا در سراسر دنیا است و بحران های جدیدی را علی الخصوص در حوزه آموزش ایجاد کرده است. در نتیجه نیاز به آینده پژوهی در فرآیند سیاستگذاری احساس می شود. چرا که آینده پژوهی در آموزش با ابزار های خود امکان این را می دهد که تحولات را پیش بینی کرده و برای مواجهه با آن استراتژی های مختلفی را طراحی و اجرا شود. واکنش ما به آینده و تحولات آن باید فعالانه باشد نه به صورت عکس العمل باشد. در نتیجه به منظور اهمیت رویکرد آینده پژوهی در سیاست گذاری آموزشی در دوران پسا کرونا و آمادگی نظام آموزشی برای تحولات آینده، در این پژوهش به معرفی مفاهیم آینده پژوهی، ابزارهای آن و مرور آینده پژوهی و اهمیت آن در فرآیند و نحوه سیاست گذاری آموزشی پرداخته شده است

کلمات کلیدی:

آینده پژوهی، نظام آموزشی، کرونا، سیاست گذاری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1317922>

